

който води въ животъ. И малцина сѫ, които ги намиратъ“. Въ тѣсния путь е великиятъ животъ! Но той е само за силните хора — само тѣ минаватъ по тѣсния путь. И Богъ обича тѣзи, които Му служатъ въ Духъ и Истина. „Отъ сега на татъкъ вие нѣма да се кланяте нито въ Ерусалимъ, нито на тази гора, а ще служите на Бога въ Духъ и Истина“. Това сѫ тия, които обичатъ тази вѣчната свѣтлина, която подига душите къмъ Бога. Само така ние ще дойдемъ до онова велико разрѣщение на вѣпросите, които терзаятъ душите ви.

Великъ е Божествениятъ животъ! Това трѣбва да биде стремежътъ на всѣки едного. Добрите вѣзможности, които сѫ въ васъ, развийте ги вече. И безъ да ви казвамъ, пакъ ще ги развиете. Въ града Елена се настанява единъ руски полкъ. Идва единъ войникъ и казва на началника си, когото заварилъ малко пийналъ: господинъ полковникъ, турцитъ идатъ! — Ничего! Дохожда втори путь, съобщава сѫщото. — Ничего! Трети путь съобщава: турцитъ идатъ! — Ничего! Дохождатъ най-послѣ турцитъ, и всички казаци удрятъ въ бѣгъ Не чакайте да дойдатъ турцитъ, а ги отблъснете, защото ще се нахврлятъ долу въ пропастъта. Нѣкои отъ васъ сте въ туй заблуждение, искате да уредите всичките си външни работи, че тогава да вѣзприемете Божията Любовъ. Не, турцитъ идватъ, а ти ще вземешъ ножа си и ще разрѣшишъ този вѣпросъ — **ще воювашъ за свободата на душата си**. Туй е Божественото у васъ, което трѣбва да се събуди. Затова всички трѣбва да имаме само едно убѣждение: **Любовъ безъ ни-**